

Galgenfrist; enten det kommer paa den ene eller den anden Maade, kan man faa det at se. Og nu er det muligt, at der kommer Underskud, det skal jeg ikke nægte, paa indeværende Aars Statsregnskab, for man er allerede oppe imod de 550 Mill. Kroners Udgift paa Finanslov og Tillægsbevillingslov, og hertil kommer alle de Udgifter, som Tillægsbevillingslovens anden og tredie Behandling vil medføre, foruden maaske mange andre Udgifter, som kan komme ved Overskridelser og lignende, hvad jeg ikke ved noget om; endelig kommer dertil — hvad jeg ikke har regnet med — det, der skal ud af Kassen til Foranstaltninger paa § 26 i indeværende Finansaar. Alt dette tyder naturligvis ikke gunstigt, men muligt er det jo, at Indtægten kan gaa saa højt op, at den alligevel dækker Udgiften. Nu forekommer det mig, at den højtærede Finansminister maa vide Besked med disse Forhold, thi der foreligger jo for ham Opgørelse fra Statsbogholderiet om, hvorledes Indtægter og Udgifter har stillet sig i de 11 Maaneder; han kender endvidere, hvad vi andre ikke kender, hvilke nye Bevillinger der endnu vil kræves paa Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar, thi alle Forslag om saadanne Bevillinger passerer Finansministeriet, og Finansministeren underrettes om, hvad hans Kolleger vil kræve. Følgelig maa Finansministeren kunne gøre det op. Det er ikke saaledes at forstaa, som Finansministeren, tror jeg nok, har udtrykt det i Folketinget, at han agtede ikke at spaa om indeværende Aars Regnskab. Han skal aldeles ikke spaa, han skal vide; især paa et Tidspunkt som dette, i de allersidste Dage af Finansaaret, maa Finansministeren vide Besked med, hvorledes dette Finansaar stiller sig. Nogen Oplysning derom vilde være af ikke ringe Vægt, hvis man da for Alvor skulde behandle Tallene paa Finanslovsforslaget for næste Aar. Den højtærede Finansminister maa ogsaa kende, hvad Kornloven koster. Der er jo paa indeværende Aars Budget to Sugerør — jeg vil bruge dette Udtryk, som jeg har brugt før; jeg har set, at Trafikministeren har anvendt det i sine Agitationstaler, og naar han ikke selv kan hitte paa noget, er det meget rimeligt, han benytter, hvad andre forsyner ham med. Der er altsaa to Sugerør, nemlig Landbrugsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder, begge virker de saaledes i indeværende Aar, altsaa med Hensyn til Kulindkøbet og med Hensyn til Kornloven, der jo har givet et Resultat, som ikke var det, Land-

brugsministeren lovede os. Sine Løfter har Landbrugsministeren ikke holdt, og en daarlig Raadgiver synes jeg han har været for den højtærede Finansminister — maaske det er saaledes, at gode Raadgivere er dyre, ligesom gode Raad skal være det; derfor betragter Finansministeren maaske alligevel Landbrugsministeren som en god Raadgiver. Men altsaa, hvis den højtærede Finansminister nu ikke kan meddele Tinget Oplysning herom, vil jeg forbeholde mig, da Forslaget dog skal henvises til Udvalg, at stille Forespørgsel til Finansministeren om saadanne Oplysninger, at man nogenlunde selv kan bedømme den nuværende Situation.

Jeg kommer saa til Finanslovsforslaget, som allerede har været omtalt af forskellige Talere og omtalt ud fra den Forudsætning, at der vil komme et meget stort Overskud for næste Finansaar. Jeg hørte nok, at den højtærede Finansminister paa een Gang gav og tog. Han sagde, at det saa dog ret lyst ud, men samtidig sagde han rigtignok, at Konjunkturerne var saa usikre, alle Forhold saa svævende, at nogen Sikkerhed havde han ikke for, at der endog vilde komme Dækning for næste Finansaar. Naar man nu ser paa Indtægten, som er 540 Mill. Kr., er det vel nok den største Indtægt, der nogen Sinde har kunnet anslaaes paa et Finanslovsforslag. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti mente, at der var foregaaet et finansielt Systemskifte i Fjor, omtrent paa denne Tid. Deri synes det ærede Medlem mig at tage fejl, da netop Indtægterne paa det foreliggende Finanslovsforslag er beregnede efter ganske de samme Skattelove og Skatteregler, som er benyttede paa en Tid, der for ham staa som noget af det frygteligste og fordærligste, han har kendt. At den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti ganske overspringer den Kendsgerning, at der i 4 Aar var en Verdenskrig, som ogsaa forandrede de finansielle og de samfundsmæssige Forhold for Danmark, det undrer mig ikke, og især ikke, naar jeg hører den ærede Ordfører sige, at nu er man endelig ved at komme bort fra de lange Rigsdagssamlinger, der tidligere efter hans Mening har demoraliseret vel baade Rigsdag, Regering og Embedsmænd. Men ogsaa dette, at Rigsdagen var samlet om Sommeren, skyldtes ikke en urimelig, uforstandig og ubehersket Regerings Krav, det skyldtes lige saa fuldt Rigsdagens Krav og de Forhold, som da var til Stede, idet